

کمیته ایرانی ICC

ساز و کار دیوان بین‌المللی داوری ICC (ساختار و صلاحیت‌ها) بخش آخر

جنیفر کربای *

ترجمه: دکتر محسن محبی **

داور در نظر اصحاب دعوی که در نظام داوری ICC برای تضمین استقلال داوران مقرر شده، وسیع‌ترین ضابطه افشای اطلاعات مربوط به داور، در مقایسه با کلیه نظام‌های داوری است. در بسیاری از نظام‌های داوری، یک ضابطه موضوعی برای افشای اطلاعات مربوط به داوری پیش‌بینی شده که داور را ملزم می‌کند صرفاً آن اوضاع و احوالی را افشاء کند که ممکن است به "شک و تردید موجه" (justifiable doubts) در خصوص استقلال یا بیطرفی او منجر شود.^(۷) اما ضابطه "شک و تردید در نظر طرفین دعوی" که در مقررات ICC آمده، یک ضابطه شخصی است و شخص نامزد داوری را مکلف می‌کند که ذهن خود را به کار گیرد و بررسی کند که واقعیاتی که چه بسا به نظر خودش به استقلال وی ضرر و آسیبی نرسانند، در نظر اصحاب دعوی

استقلال و بیطرفی داور

نکته با اهمیتی که باید به خاطر سپرد آن است که برخلاف بعضی نظام‌های داوری داخلی، در نظام داوری ICC کلیه داوران باید مستقل از طرفین دعوی باشند.^(۵) برای اطمینان از رعایت این اصل، دبیرخانه کلیه داوران منتخب را ملزم می‌کند که فرم‌های خاصی را قبل از شروع کار، تکمیل و امضا نمایند: یکی فرم مشخصات فردی و شرح حال داور (C.V.) و دوم فرم موسوم به "اعلام استقلال داور" (statement of independence) به طور کلی، داور منتخب مکلف است کلیه واقعیات و اوضاع و احوالی که از چنان کیفیتی برخوردار است که احتمالاً استقلال وی را در نظر اصحاب دعوی با تردید مواجه می‌کند، در فرم "اعلام استقلال داور" ذکر نماید و اعلان کند^(۶) می‌توان گفت که ضابطه "تردید در استقلال

انتخاب داور

در مواردی که بین طرفین مقرر شده دعوی به داور منفرد ارجاع شود، طرفین می‌توانند مشترکاً یک نفر را به عنوان داور تعیین و انتخاب کنند (nomination).^(۱) در صورت عدم انتخاب داور مشترک، دیوان داوری یک نفر را منصوب می‌نماید.^(۲) در مواردی که قرار است موضوع به هیات داوری سه نفری ارجاع شود، هر یک از طرفین می‌تواند یک نفر داور اختصاصی خود را انتخاب کند،^(۳) و رئیس هیات داوری توسط دیوان داوری منصوب می‌شود، مگر اینکه طرفین در مورد انتخاب رئیس هیات داوری به ترتیب دیگری تراضی کرده باشند،^(۴) مانند اینکه موافقت کنند که رئیس هیات داوری توسط داوران اختصاصی ایشان انتخاب و تعیین شود.

چگونه جلوه خواهد کرد و از چشم آنها چگونه دیده می‌شود. همینکه تردیدی در این زمینه به وجود آید، کافی است که مکلف باشد چنین واقعیتی را افشا و اعلان کند.

پس از اینکه نامزد داور فرم‌های "شرح حال" و "استقلال داور" را امضا کرد و به دبیرخانه مسترد نمود، دبیرخانه مراتب را به طرفین اعلام و فرم‌ها را برای ایشان می‌فرستد. در صورتی که داور یا داوران مربوط مطالبی را درباره استقلال خود ذکر و افشا کرده باشند، دبیرخانه از طرفین می‌خواهد که در آن خصوص اظهار نظر نمایند.^(۸) اگر طرفین نظری اعلام نکنند، شخصی که به عنوان داور نامزد و معرفی شده، توسط دبیرخانه یا دیوان داور تایید می‌شود^(۹) و در صورتی که یکی از طرفین اعتراض کند، دیوان داور باید در پرتو مطالبی که داور مربوط افشا نموده و نیز باتوجه به نظرات طرفین در این خصوص تصمیم بگیرد که آیا او را تایید می‌کند یا نه^(۱۰).

انتصاب داور

در مواردی که لازم باشد خود دیوان داور ICC شخصی را به عنوان داور منصوب کند (appointment)، روش کار تا حدودی متفاوت است. انتصاب داور در داورهای ICC نوعاً یک فرآیند دو مرحله‌ای است: ابتدا دیوان از یکی از کمیته‌های ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی می‌خواهد که یک نفر را به عنوان نامزد داور معرفی کند و در مرحله دوم، دیوان پس از بررسی‌های لازم این شخص را به عنوان داور منصوب می‌کند یا نمی‌کند.

در مورد مرحله اول، هنگامی که قرار است دیوان برای یکی از طرفین که داور خود را تعیین نکرده، داور منصوب کند، از کمیته ملی ICC در کشور متبوع او می‌خواهد که یک نفر واجد شرایط را از اتباع همان کشور پیشنهاد کند.^(۱۱) در مواردی که قرار است دیوان داور ICC یک نفر داور منفرد یا رییس هیات داور را تعیین کند، معمولاً به کمیته ملی کشوری غیر از کشورهای متبوع

طرفین، مراجعه می‌کند و از آن می‌خواهد که یک نفر را که تابعیت هیچ‌کدام از طرفین را نداشته باشد، معرفی کند.^(۱۲)

کمیته‌های ملی اتاق بازرگانی بین‌المللی در ۹۰ کشور جهان، در واقع نماینده اتاق هستند و امکانات وسیع و گوناگونی را برای انتخاب داور در اختیار ICC می‌گذارند. دیوان هنگام درخواست معرفی داور از کمیته‌های ملی، جنبه‌های مهم پرونده از جمله موضوع اختلاف، محل داور و زبان داور و نیز قانون حاکم بر داور را در نظر می‌گیرد، با این هدف که مناسب‌ترین کمیته

باید به خاطر سپرد که برخلاف بعضی نظام‌های داور داخلی، در نظام داور ICC کلیه داوران باید مستقل از طرفین دعوی باشند. برای اطمینان از رعایت این اصل، دبیرخانه کلیه داوران منتخب را ملزم می‌کند که فرم‌های خاصی را قبل از شروع کار، تکمیل و امضا نمایند.

ملی را که بتواند مناسب‌ترین کاندیدا را برای داور در پرونده مربوط معرفی کند، انتخاب نماید.

پس از اینکه دیوان داور، کمیته ملی مناسب را انتخاب کرد، دبیر کل تصمیم دیوان را به آن کمیته ابلاغ می‌کند و خلاصه‌ای از موضوع دعوی و سایر اطلاعاتی را که از نظر کمیته ملی مذکور مهم است، برای او ارسال می‌نماید. علاوه بر این، دبیرخانه به طور غیررسمی نیز با کمیته ملی یاد شده درباره اشخاصی که احتمالاً برای پرونده مربوط مناسب هستند، تبادل نظر می‌کند.

پس از اینکه کمیته ملی مربوط شخص

مناسب را در نظر گرفت، فرم "شرح حال" را همراه با فرم "اعلام استقلال داور" به او می‌دهد تا آنها را تکمیل و امضا نماید و سپس نسخه تکمیل شده فرم‌ها را برای دبیرخانه دیوان در پاریس می‌فرستد. اگر نامزد داور در فرم مربوط به "استقلال داور" نکاتی را درباره سوابق و روابط احتمالی خود با اصحاب دعوی ذکر کرده باشد، دبیرخانه از کمیته ملی می‌خواهد که شخص دیگری را معرفی نماید و دیوان معمولاً چنین شخصی را به عنوان داور منصوب نمی‌کند. از آنجا که دیوان در اینگونه موارد در مقام "نصب داور" است (و نه "تایید" داور منتخب طرفین که اگر هم مطلبی درباره سوابق و روابط خود با طرفین افشا کرده باشد، خود به خود مانع از این نیست که داور شود) لذا دیوان داور مراقبت می‌کند که شخصی را منصوب کند که مورد اعتراض طرفین قرار نگیرد. احتیاط و مراقبت دیوان در این قبیل موارد مخصوصاً از این لحاظ موجه و لازم است که هویت و شرح حال کسی که به عنوان داور نامزد شده و نیز مفاد "اعلام و استقلال داور"، او مادام که توسط دیوان تایید و منصوب نشده، به طرفین اعلام نمی‌شود بلکه طرفین پس از اینکه منصوب شد از آن مطلع می‌شوند. بنابراین دیوان باید مراقب باشد کسی را منصوب کند که بعداً مورد اعتراض طرفین قرار نگیرد.

به هر حال، پس از دریافت اطلاعات و فرم‌های تکمیل شده مربوط به کسی که کمیته ملی ذیربط پیشنهاد کرده، دبیرخانه مراتب را به اطلاع دیوان داور می‌رساند و از او می‌خواهد که گام بعدی را در مورد بررسی و انتصاب او به عنوان داور بردارد.^(۱۳)

دیوان هنگام اتخاذ تصمیم کلیه جنبه‌های اصلی و مهم پرونده و نیز سوابق و شرح حال نامزد داور را بررسی می‌کند و با ارزیابی وضعیت او در پرتو تخصص‌های حرفه‌ای و مهارت او در زبان و نیز آمادگی و در دسترس بودن او برای انجام وظیفه داور، تصمیم لازم را اتخاذ می‌کند. اگر دیوان نامزد مذکور را مناسب تشخیص دهد،

وی را به عنوان داور "منصوب" می‌کند و در غیر اینصورت معمولاً سعی می‌کند که از طریق همان کمیته ملی پیشنهاد دهنده یا کمیته ملی سایر کشورها، اشخاص دیگری پیشنهاد شود.^(۱۴)

همینکه مرجع داوری به طور کامل تشکیل شد و پیش پرداخت موقت هزینه‌ها پرداخت گردید، دبیرخانه پرونده را به داور یا داوران (هیات داوری) تسلیم می‌کند.

ج- بررسی پیش نویس رای داوری

یکی از کارهای منحصر به فرد دیوان داوری عبارت است از بازبینی و بررسی پیش‌نویس رای داوری قبل از صدور و امضای داور یا داوران برخلاف قواعد داوری در سایر سازمان‌های داوری. طبق قواعد داوری ICC مرجع داوری مکلف است پیش‌نویس هر گونه رای (اعم از رای جزئی، رای موقت یا رای نهایی) را جهت بررسی و تایید دیوان داوری، به آن دیوان تسلیم نماید.^(۱۵) صرفاً پس از تایید پیش‌نویس رای است که مرجع داوری می‌تواند آن را امضا و به دبیرخانه بفرستد تا به اصحاب دعوی ابلاغ شود.

بازبینی و بررسی پیش‌نویس رای موجب ارتقای کیفیت رای و نیز امکان اجرای آن می‌گردد. در مورد ارزش و اهمیت بررسی رای توسط دیوان داوری ICC نباید مبالغه کرد، اما نگارنده تا به حال ندیده که رای صادره از بازبینی دیوان منتفع نشده باشد بلکه شاهد بوده که این فرایند از جهات گوناگون سودمند بوده، به ویژه از لحاظ اصلاح اغلاط نگارشی رای، اصلاح اشتباه در محاسبات و نیز اشتباه در استدلال حقوقی یا حتی در امور شکلی و دادرسی که گاه چنان جدی و مهم بوده که اگر اصلاح نمی‌شده، اجرای رای را تحت تاثیر قرار می‌داده است. هدف از فرایند بازبینی و بررسی پیش‌نویس رای، در واقع پرداختن به همین نکات و رفع آنها است.

گرچه بازبینی و بررسی پیش‌نویس رای برای رفع اشکالات ماهوی و شکلی یا هر

دو، طراحی و وضع شده، معذک باید به خاطر داشت که اختیار دیوان داوری برای تغییر رای بسیار محدود است. زیرا گرچه دیوان می‌تواند از مرجع داوری بخواهد که پیش‌نویس رای را از لحاظ شکلی اصلاح کند، مانند رعایت الزامات و مقررات محل داوری، اما نمی‌تواند مرجع داوری را ملزم کند که در ماهیت رای تغییر دهد.^(۱۶)

همانطور که اشاره شد، حق تصمیمگیری درباره امور ماهوی پرونده منحصراً در اختیار داور یا داوران مربوط است و روند بازبینی پیش‌رای چیزی را از این حیث عوض نمی‌کند. در نتیجه اگر دیوان داوری احیاناً با

در مواردی که لازم باشد خود

دیوان داوری ICC شخصی

را به عنوان داور منصوب کند ،

روش کار تا حدودی متفاوت

است. انتصاب داور در

داوری‌های ICC

نوعاً یک فرایند

دو مرحله‌ای است.

بعضی جنبه‌های ماهوی که در پیش‌نویس رای آمده، مخالف باشد، صرفاً می‌تواند توجه مرجع داوری را به آن نکات جلب کند، بدون اینکه حق مداخله در تصمیم داور یا در رای داشته باشد، همین و بس. مرجع داوری هم آزاد است که نظرات و پیشنهادات دیوان داوری درباره امور ماهوی را ملحوظ دارد یا نادیده بگیرد، و اگر ترتیب اثر نداد، دیوان داوری نمی‌تواند به این لحاظ از تایید رای خودداری کند.

فرایند بررسی و بازبینی پیش‌نویس رای، یک مرحله وقت‌گیر و کاربر است، هم برای دبیرخانه و هم برای دیوان داوری. پس از

اینکه مرجع داوری پیش‌نویس رای را آماده کرد، آن را به دبیرخانه تسلیم می‌کند و در دبیرخانه کارشناس حقوقی در گروه حقوقی مسوول پرونده آن را می‌خواند و در صورتی که به نکاتی برخورد کند، رویه متعارف آن است که ابتدا با داور یا داوران پرونده تماس می‌گیرد و اصلاحات پیشنهادی خود و نکاتی را که به نظرش رسیده با ایشان در میان می‌گذارد و تبادل نظر می‌کند و سپس پیش‌نویس رای را به دبیرکل دیوان تسلیم می‌نماید. معاون دبیرکل یا مشاور دبیرکل نیز رای را می‌خواند و در تهیه گزارش پرونده برای دیوان داوری به گروه حقوقی مسوول پرونده، یاری می‌رساند. آنگاه پیش‌نویس رای همراه با نظرات دبیرخانه درباره بهتر شدن آن، جهت بررسی و بازبینی به دیوان ارایه می‌گردد.

چنانکه قبلاً گفتیم، پیش‌نویس رای به یکی از کمیته‌های دیوان که به طور هفتگی تشکیل می‌شود، ارجاع می‌گردد و نسخه‌ای از آن به هر سه عضو کمیته داده می‌شود. اما بعضی از آراء به جلسات ماهانه دیوان تسلیم می‌شود، مانند آراء صادره در پرونده‌های مهم که مبلغ دعوی هنگفت باشد و به ویژه پرونده‌هایی که متضمن مسایل حقوقی پیچیده و تازه باشد، یا دستگاه‌های دولتی در آنها طرف دعوی باشند، یا پرونده‌هایی که رای با اکثریت آراء صادر شده و یکی از داوران نظریه مخالف داده باشد.^(۱۷) در مواردی که بررسی پیش‌نویس رای به جلسه ماهانه دیوان ارجاع شود، نسخه‌ای از پیش‌نویس رای، به کلیه اعضای حاضر در جلسه تسلیم می‌شود. افزون بر این، یکی از اعضای جلسه که به عنوان مخبر (گزارشگر) عمل می‌کند پرونده را مطالعه و گزارشی از مفاد پیش‌نویس رای تهیه می‌نماید. به این ترتیب، در جریان بررسی پیش‌نویس رای، متن آن را قریب ۳۰ نفر متخصص داوری از سراسر دنیا مطالعه و بررسی می‌کنند.

از آنجا که فقط نظام داوری ICC است که رکنی به نام "دیوان داوری" دارد، فقط داوری ICC است که می‌تواند چنین خدمات

با ارزش و مفیدی ارایه کند. درواقع، اگر قرار بود در ازای وقت و کاری که اعضای دیوان داوری در زمینه بررسی آراء داوری انجام می‌دهند، پرداختی انجام شود (صرفنظر از سایر کارهایی که دیوان در جریان تصمیمگیری انجام می‌دهد) هزینه‌های طرفین به طور سرسام آوری افزایش می‌یافت. اما چون به اعضای دیوان در قبال این قبیل خدمات پولی پرداخت نمی‌شود، هزینه‌ای هم به طرفین تحمیل نمی‌شود، و در واقع خود اعضای دیوان متحمل آن می‌شوند.

در جریان بررسی و بازبینی پیش نویس

می‌کند، تا حدود زیادی به شرایط و وضعیت پیش‌نویس رأی بستگی دارد. مثلاً اگر پیش‌نویس رأی، مستحکم و خالی از ایراد و اشکال باشد و صرفاً دارای اشتباه محاسبه باشد، دیوان آن را تایید می‌کند و مقرر می‌نماید که مرجع داوری اشتباهات در محاسبه را اصلاح نماید.

لکن در صورتی که پیش‌نویس رأی متضمن ایرادات ماهوی اساسی باشد، دیوان داوری احياناً نکاتی را برای بررسی و جلب توجه مرجع داوری مطرح و تذکر می‌دهد و از او می‌خواهد که پیش‌نویس اصلاح‌شده را جهت بررسی مجدد دیوان ارسال کند. به هر حال، نظرات و پیشنهادات دیوان در مورد پیش‌نویس رأی فقط به اطلاع داور یا داوران می‌رسد و برای طرفین دعوی ارسال نمی‌شود. گرچه جریان بازبینی و بررسی پیش‌نویس رأی با دقت و موشکافی همراه است، لکن معمولاً دو هفته از تاریخی که دبیرخانه پیش‌نویس را دریافت می‌کند، طول می‌کشد. البته، بسته به اینکه پیش‌نویس محتاج ترجمه باشد، و بسته به اینکه به کمیته هفتگی دیوان ارجاع شود یا به جلسه ماهانه، و نیز بسته به کیفیت و شرایط خود پیش‌نویس و آمادگی مرجع داوری برای انجام اصلاحات پیشنهادی، طبعاً مدت زمان لازم برای بررسی آن فرق می‌کند.^(۱۸) در صورتی که اصحاب دعوی بخواهند در مورد وضعیت رأی و مرحله رسیدگی اطلاعاتی کسب کنند، می‌توانند مستقیماً با داور یا داوران خود تماس بگیرند.

پس از اینکه دیوان داوری پیش‌نویس رأی را تایید کرد و مرجع داوری هم اصلاحات لازم را در آن انجام داد، تازه داور یا داوران می‌توانند آن را امضا کنند و جهت ابلاغ به طرفین به دبیرخانه ارسال کند. ابلاغ رأی معمولاً با پست سریع (کوریئر) انجام می‌شود.

د- تعیین هزینه‌های داوری

چنانکه پیش از این گفتیم، در مرحله اولیه جریان دعوی، دیوان داوری برای تامین

هزینه‌های داوری به منظور (۱) پرداخت حق‌الزحمه داوران، (۲) پرداخت هزینه‌ها و مخارج داوران در جریان رسیدگی و (۳) هزینه‌های اداری خود ICC، بودجه‌ای را به صورت "پیش پرداخت هزینه‌ها" تعیین می‌کند. اما این مبلغ صرفاً بودجه است و اینکه در عمل و نهایتاً چه مبلغی باید به داوران پرداخت شود و هزینه‌های اداری ICC چقدر است، موضوعی است که در پایان رسیدگی معلوم می‌شود.^(۱۹) این، همان است که اصطلاحاً "تعیین هزینه‌های قطعی" نامیده می‌شود (fixing the costs) و دیوان داوری مشخص می‌کند.

از آنجا که فقط نظام داوری ICC است که رکنی به نام "دیوان داوری" دارد، تنها این نظام می‌تواند چنین خدمات با ارزشی ارایه کند. درواقع، اگر قرار بود در ازای وقت و کاری که اعضای دیوان در زمینه بررسی آراء انجام می‌دهند، پرداختی انجام شود هزینه‌های طرفین به طور سرسام آوری افزایش می‌یافت.

دیوان داوری هنگام تعیین حق‌الزحمه داوران، عواملی مانند وقت و زمانی که داوران صرف کردند و نیز دقت و سرعت ایشان در رسیدگی و همچنین پیچیدگی پرونده و موضوع دعوی را در نظر می‌گیرد.^(۲۰) در مواردی که پرونده به رأی نهایی منجر می‌شود، دیوان معمولاً تمام بودجه‌ای که برای حق‌الزحمه داوران در نظر گرفته، به ایشان می‌پردازد و مقرر می‌کند که هزینه‌های اداری ICC نیز به طور کامل پرداخت شود.^(۲۱)

اما در صورتی که جریان داوری قبل از

یکی از کارهای منحصر به فرد دیوان داوری عبارت است از بازبینی و بررسی پیش‌نویس رأی داوری قبل از صدور و امضای داور یا داوران برخلاف قواعد داوری در سایر سازمان‌های داوری.

رأی، دیوان داوری ممکن است یکی از این سه تصمیم را اتخاذ کند. اول، دیوان ممکن است پیش‌نویس را به همان صورت که ارایه شده، تایید نماید. دوم، ممکن است آن را تایید نماید لکن از مرجع داوری ذیربط بخواهد که قبل از امضای رأی، پارهای تغییرات را در پیش‌نویس اعمال و سپس نسخه امضا شده را برای دبیرخانه بفرستد. سوم، ممکن است دیوان از مرجع داوری بخواهد که پیش‌نویس را اصلاح کند و نسخه اصلاح شده را مجدداً جهت بررسی و بازبینی به دیوان داوری ارایه نماید.

اینکه دیوان داوری چه تصمیمی اتخاذ

صدور رأی نهایی، مختومه شده باشد مانند اینکه دعوی به سازش خاتمه یافته باشد یا رأی عدم صلاحیت صادر شده باشد و امثال آنها، دیوان داورى با در نظر گرفتن مرحله رسیدگی و میزان کاری که داور یا داوران تا آن مرحله انجام داده اند و هم چنین سایر اوضاع و احوال ذیربط، مبلغ حق الزحمه داوران و نیز هزینه‌های اداری ICC را مشخص می‌نماید. (۲۲) در مواردی که پرونده‌ای قبل از صدور رأی نهایی مختومه شود، رویه این است که بخشی از هزینه‌هایی که قبلاً از طرفین دریافت شده، به ایشان مسترد شود. به هر حال، دیوان داورى در این مرحله پایانی هیچگاه هزینه‌های داورى را به مبلغی بیش از آنچه قبلاً تعیین نموده و طرفین پرداخته‌اند، تعیین نمی‌کند. اتخاذ ترتیبات یا توافق جداگانه درباره هزینه‌ها بین طرفین و داور یا داوران مجاز نیست. (۲۳)

تعیین مبلغ حق الزحمه داوران و نیز هزینه‌های اداری قابل پرداخت به ICC، همواره با دیوان داورى است. لکن تسهیم این هزینه‌ها بین طرفین بر عهده مرجع داورى است. (۲۴)

قواعد داورى ICC به داور یا داوران در این زمینه اختیارات وسیعی داده است و دست آنها را در نحوه توزیع و تسهیم هزینه‌های داورى باز گذاشته است. (۲۵)

نتیجه

از سال ۱۹۲۳ که دیوان داورى ICC تاسیس شده، همواره در توسعه و تحول داورى بین‌المللی پیشقدم بوده و ابتکار عمل را در دست داشته است. نقشی که دیوان در این زمینه ایفاء کرده، طیف وسیعی را در بر می‌گیرد: از زمینه سازی برای پذیرش گسترش اسلوب داورى به عنوان روشی موثر در حل و فصل اختلافات تجاری گرفته تا ایجاد و تدوین ضوابط و استانداردهای برتر برای مدیریت جریان داورى. به این ترتیب، دیوان داورى ICC در طول زمان همواره

یک تشکیلات سازمانی و یک مرجع مورد اعتماد در عرصه داورى بین‌المللی بوده است. (۲۶) فایده اعتبار و تجربه‌ای که دیوان داورى کسب نموده، مستیماً متوجه طرفین دعاوی است که به داورى ICC ارجاع می‌شود. تجربه دیوان داورى در طول سال‌ها، شالوده اصلی تصمیماتی را که اتخاذ می‌کند، تشکیل می‌دهد. بررسی پیش نویس رای تأیید آراء داورى های ICC توسط دیوان داورى، در حکم مهر تأییدی است که در سراسر جهان شناخته شده است و به رأی صادره دو چندان اعتبار می‌بخشد. (۲۷)

* جنیفر کربای (Jennifer Kirby)،

معاون دبیرکل دیوان بین‌المللی داورى اتاق بازرگانی بین‌المللی (پاریس) است که از سال ۲۰۰۵ به این سمت منصوب و مشغول کار شده است. این مقاله در بولتن دیوان بین‌المللی داورى (ICC) شماره ۱۶۱۲ پاییز ۲۰۰۵ چاپ شده است: ICC Bulletin, vol. 16/2 Fall 2005

** استاد دانشگاه و عضو دیوان بین‌المللی داورى ICC از جمهوری اسلامی ایران، دبیرکل مرکز داورى اتاق بازرگانی ایران.

زیرنویس‌ها:

- ۱) ماده ۸(۳) قواعد داورى
- ۲) ماده ۸(۳) قواعد داورى
- ۳) همان ماده
- ۴) ماده ۸(۲) و نیز ماده ۸(۴) قواعد داورى
- ۵) ماده ۸(۴) قواعد داورى
- ۶) ماده ۷(۱) قواعد داورى
- ۷) ماده ۷(۲) قواعد داورى
- ۸) برای نمونه مراجعه کنید به ماده ۹ قواعد داورى آنستیرال که در آن مقرر شده که داور باید "هرگونه اوضاع و احوال که احیاناً موجب شک موجه در مورد بیطرفی و استقلال شود، افشاء نماید. نیز مراجعه کنید

به ماده ۷(۱) قواعد داورى انجمن آمریکایی داورى (AAA) و همچنین ماده ۵(۳) قواعد دیوان داورى بین‌المللی لندن.

۹) ماده ۷(۲) قواعد داورى
 ۱۰) ماده ۹(۱) و ماده ۹(۲) قواعد داورى
 ۱۱) چنانچه یکی از طرفین نسبت به داور معرفی شده از جانب طرف دیگر، اعتراض کند، دبیرخانه مراتب را جهت اظهار نظر طرف دیگر، و نه خود داورى که نامزده شده، ارسال می‌کند. نباید "اعتراض" به داورى که نامزد شده، با "جرح داور" اشتباه شود. "اعتراض" به شخصی که به عنوان داور نامزد شده، قبل از تأیید داور از جانب دیوان داورى صورت می‌گیرد، یعنی قبل از اینکه به عنوان داور "منصوب" شود و در صورتی که "جرح داور" صرفاً در مرحله‌ای قابل طرح است که دیوان داور معرفی شده را تأیید و به این سمت منصوب کرده باشد. به موجب ماده ۱۱ قواعد داورى که راجع به جرح داور است، دبیرخانه مکلف است پس از دریافت جرح، فرصتی را به داور مورد جرح جهت اظهار نظر بدهد، در صورتی که در مورد "اعتراض" به نامزد داورى چنین شرطی وجود ندارد.

- ۱۲) ماده ۹(۶) قواعد داورى
- ۱۳) ماده ۹(۳) و نیز ۹(۵) قواعد داورى
- ۱۴) همان ماده
- ۱۵) ماده ۲۷ قواعد داورى
- ۱۶) همان ماده

۱۷) چنانچه رأی داورى به اکثریت آرا صادر شود و همراه با "نظریه مخالف" (اقلیت) برای بررسی و بازبینی دیوان داورى ارسال گردد، نظریه مخالف صرفاً برای اطلاع دیوان است. به این معنی که دیوان نظر مخالف را صرفاً مطالعه می‌کند و نه بررسی و بازبینی و لذا هیچگونه اظهار نظری درباره مفاد آن نمی‌کند.

۱۸) اگر محدودیت زمانی وجود داشته باشد، بررسی و بازبینی پیش‌نویس رأی ظرف چند روز و گاه چند ساعت انجام می‌شود، ماده ۱(۳) قواعد

داوری.

- ۱۹) ماده (۳۱) قواعد داوری
- ۲۰) ماده (۲) ضمیمه ۳ قواعد داوری
- ۲۱) ماده (۵) ضمیمه ۳ قواعد داوری
- ۲۲) ماده (۶) ضمیمه ۳ قواعد داوری
- ۲۳) ماده (۴) ضمیمه ۳ قواعد داوری
- ۲۴) ماده (۳) قواعد داوری
- ۲۵) مرجع داوری می‌تواند سایر هزینه‌ها، از جمله هزینه کارشناسی یا حق الوکاله را نیز بین طرفین تسهیم کند. رک. ماده (۱) ۳۱ و نیز ماده (۲) ۳۱ قواعد داوری، برخلاف مقررات داوری ICC در حقوق داخلی بعضی

کشورها، هر یک از طرفین مسوول پرداخت حق الوکاله وکیل خود می‌باشد و حق الوکاله تسهیم نمی‌شود.

۲۶) یکی دیگر از روش‌هایی که دیوان به کمک آن حقوق و رویه داوری بین‌المللی را توسعه می‌بخشد، انتشار آرا داوری است. خلاصه آرا داوری‌های ICC را می‌توان در بولتن دیوان داوری و نیز سایر انتشارات آن یا در سایت ICC مشاهده کرد.

۲۷) داوری، تنها یکی از خدماتی است که اتاق بازرگانی بین‌المللی در جهت حل و

فصل اختلافات و دعاوی بازرگانی ارایه می‌کند. علاوه بر خدمات داوری، اتاق بازرگانی بین‌المللی خدمات موسوم به پیش داوری (Pre-arbitral referee) سازش و میانجی‌گری و سایر روش‌های جایگزین داوری موسوم به ADR، کارشناسی از آنجمله کارشناسی برای حل و فصل اختلافات ناشی از اعتبارات اسنادی بانکی (موسوم به DB) ارایه می‌کند. برای اطلاع بیشتر رک. سایت ICC.

ICC اعلام کرد:

پیامد تعهدات G8 در دور دوحه باید پیشرفت واقعی باشد

ترجمه: مهوش صادقیان

کارها داشته باشد، لازم است تا به زودی رهبران سیاسی را به شدت در این امر دخالت دهند.

وی افزود: اکنون زمان رهبری قاطع در قول و عمل است، تا رهبرانی همچون رهبران G8 و نیز رهبران سیاسی در اقتصادهای در حال تغییر، بن‌بست‌هایی را که در مناطق مهم و از لحاظ سیاسی حساس، امروزه دور دوحه را پیچیده و آشفته کرده‌اند، درهم بشکنند.

ICC از رهبران G8 خواست دور دوحه را تا آخر سال ۲۰۰۷، با موفقیت به پایان برسانند و در این راه از هیچ تلاشی دریغ نکنند.

گفتنی است آقای والنبرگ رییس بانک اسکاندیناوی انسکیلدا (یکی از بانک‌های پیشرو در منطقه نوردیک) و نیز رییس ساب (یکی از شرکت‌های با تکنولوژی بالای پیشرو در سطح جهان) است.

ICC اهمیتی ویژه برای این موضوع قائل است که اکنون زمان آن فرا رسیده تا رهبران گروه ۸ تعهد دایمی خود را در سطح سیاسی به نتایج ملموس تبدیل نمایند.

رییس ICC، مارکوس والنبرگ، گفت: اگر رهبران G8 می‌خواهند تا آخر ماه ژوئن، آخرین تعهد آنها، اثری مثبت و قطعی بر روی تلاش‌های جاری و چگونگی انجام

اتاق بازرگانی بین‌المللی در ۱۲ ژوئن از بیابیه دور دوحه درخصوص مذاکرات تجاری چند جانبه در اجلاس گروه ۸ که در شهر هیلینگندام آلمان منتشر شد، استقبال کرد و از رهبران گروه ۸ خواست تا طی روزهای آتی بر سر میز مذاکره تعهدات خود را تبدیل به پیشرفت واقعی نمایند.

ICC از G8 به خاطر این که دستیابی به توافق فراگیر، متوازن و بلند پروازانه را در دستور جلسه توسعه دوحه، مورد شناسایی قرار داده است، تقدیر کرد. این اقدام G8، باعث می‌شود تا تجارت جهانی، در میان کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و بین آنها، پیشرفت یابد و موجب تقویت قوانین تجاری چند جانبه شود.

این تعهد رهبران G8، ICC را ترغیب کرده است تا در دستور جلسه دور دوحه، با سطح بالایی از انگیزه کار کنند و از اعضای WTO بخواهد که انعطاف‌پذیری سودمندی را نشان دهند تا این مذاکرات، بی درنگ به نتیجه‌ای ثمربخش دست یابد.

جمعی از شرکت‌کنندگان برجسته کنگره اتاق‌های بازرگانی جهان معرفی شدند

ترجمه: پگاه محمود جعفری

SAAB و رییس اتاق بازرگانی بین‌المللی نام برد.

گفتنی است در این کنگره جهانی ۲۳ کارگاه آموزشی راه‌حل‌های علمی را برای حمایت از توسعه بنگاه‌های کوچک و متوسط ارائه نمود. این مهم فرصت مناسبی برای اتاق‌های بازرگانی بود تا بهترین روش حل و فصل چالش‌های کسب و کار پیشرفته را بیاموزند.

عناوین کارگاه‌های آموزشی عبارت بودند از:

- سرویس دهی به مشتریان
- ملاک‌های موفقیت اقتصادی
- تقابل رهبری با مدیریت
- موضوع مالکیت معنوی برای اتاق‌های بازرگانی و بنگاه‌های اقتصادی کوچک و متوسط

- فناوری اطلاعات و بازرگانی الکترونیکی برای اتاق‌های بازرگانی

همچنین در این کنگره برترین اتاق‌های بازرگانی در سال ۲۰۰۷ پروژه‌های خود را در این کنگره ارائه نمودند. یک هیات منصفه بین‌المللی به قضاوت در مورد بهترین پروژه‌های ابتکاری ارائه شده از طرف اتاق‌های بازرگانی پرداختند.

گفتنی است این کنگره به میزبانی اتاق بازرگانی بین‌المللی، فدراسیون اتاق‌های بازرگانی دنیا و اتحادیه اتاق‌ها و مبادلات کالای کشور ترکیه برگزار گردید.

- کاهش خطرات روزافزونی که متوجه سیستم تجاری چند جانبه است.

- از میان شرکت‌کنندگان برجسته این کنگره همچنین می‌توان از کارلوس بالگرونی Carlos Bulgeroni رییس شرکت سهامی Bidas از کشور آرژانتین، آقای ویکتور چو Victor Chu رییس اولین گروه سرمایه‌گذاری شرقی از کشور هنگ کنگ، آقای ویکتور فانگ Victor Fung رییس کمپانی‌های لی و فانگ هنگ‌کنگ و نایب رییس ICC و رییس و مدیر کل صنایع و مواد شیمیایی Kanoria کشور هندوستان، آقای ماهرکنکنت Muhtarkent رییس شرکت کوکاکولا، آقای برانسن مک کنلی Brunsen Mackinley مدیر عامل سازمان بین‌المللی مهاجرت از ژنو، آقای پیر سیمون Perre Simon رییس اتاق بازرگانی پاریس از فرانسه و رییس اتاق‌های بازرگانی اروپا، آقای استفان سینگر Stephan Singer رییس هیات سیاست-گذاری مربوط به تغییرات جوی از بروکسل، آقای دونالد استفنسن Donald Stephensen سفیر و نماینده دائمی کشور کانادا در دفتر سازمان ملل و سازمان تجارت جهانی از ژنو، آقای لارس تانل Lars Thanell معاون اجرایی موسسه مالی بین‌المللی، آقای مارکوس والنبرگ Marcus Wallenberg رییس شرکت

از میان مهمانان برجسته دعوت شده به کنگره اتاق‌های بازرگانی که قرار بود در چهارم ژوئیه در استامبول برگزار شود، می‌توان از خانم مدالین آلبرایت وزیر امور خارجه اسبق دولت آمریکا نام برد که قرار بود در این کنگره سخنرانی داشته باشد. این کنگره با سخنرانی آقای اردوغان نخست وزیر ترکیه افتتاح شد.

خانم آلبرایت در حال حاضر مدیر بنیاد آلبرایت و استاد دانشگاه جرج تاون می‌باشد و نطق خود را در جلسه عمومی روز اول کنگره تحت عنوان "چگونگی کنترل ریسک از طریق همکاری بیشتر دولت و بخش خصوصی در سطح جهانی" ایراد نمود.

بیش از ۸۰۰ تن از رهبران کسب و کار از ۱۰۰ کشور دنیا در این همایش دو سالانه گردهم خواهند آمد تا در مورد روش‌های جدید مقابله با چالش‌های بزرگ توسعه کسب و کار، با یکدیگر مشورت کنند. در این گردهمایی بین‌المللی نزدیک به ۱۲۰۰۰ اتاق بازرگانی دنیا شرکت داشتند.

در جلسات عمومی دیگر به موضوعات زیر پرداخته شد:

- تامین انرژی در عصری که قیمت آن بی‌ثبات است.

- مطلوب نمودن بازار کار در شرایطی که الگوهای مهاجرتی دستخوش تغییرات سریع هستند.

خواننده گرامی

تحریریه ویژه‌نامه اتاق بازرگانی ایران آماده دریافت نظریات، پیشنهادات و انتقادات سازنده شما در رابطه با مطالب چاپ شده می‌باشد.

تلفن و نمابر: ۸۸۳۰۸۳۳۳

editorial@erc.iccim.org